

Le secret de la Mégila

1. אסתור א

[א] ויהי בימי אחשוריוש הוא אחשוריוש הפלך מזרעו ועד כו שבע וחמשים ומאה קדימה: [ב] בקיטים חקם בשבתו נפלך אחשוריוש על פסא פלכותו אשר בשווון הבירה: [ג] בשנת שליש למלכו עשרה פשוטה לכל שרו ועכדיו חיל פס וטמי הפטרים ושרי הפקידנות לפניו:

3 עוזרא א [א] ובשנת אחת לכורש פלך פרוס לכלות דבר יהוה מפני ריקנית העיר יהוה את רוח פלש פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגס במקובב לאמר: [ב] זה אמר לך פלך פרוס לכל מלכות הארץ נתן לך יהוה אלני חשמים והוא פרק עלי לבנות בית ירושלים אשר בירושה: [ג] מי בכם מצל עמו ייחי אלהיו עמו עעל לירושלים אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלני ישראל הוא האלים אשר בירושלים:

[א] והי בימי אחשוריוש הוא אחשוריוש הפלך מזרעו ועד כו שבע וחמשים ומאה קדימה: [ב] בקיטים חקם בשבתו נפלך אחשוריוש על פסא פלכותו אשר בשווון הבירה: [ג] בשנת שליש למלכו עשרה פשוטה לכל שרו ועכדיו חיל פס וטמי הפטרים ושרי הפקידנות לפניו:

4. רשיי מגילה יב.

מכל עמו והוא עצמו לא נשתדל בדבר.

2. רומיחו כת [א] כי לה אמר יהוה כי לפוי מלאת לבבל שבטים שניהם אפקד אתכם והקמתי אליכם אוח זרבי השוב להשב אתכם אל הפקות הזיה:

6. רשיי על המגילות עשרה בני המן. לילוי נסיך שעס למל עקירה נקחט קענה על יהאה ולוקליס כ"ע נסכל עאל וכמלוכת לחקווום וכמלוכת מלכו צענה געל יעכבי יאלה ולוקליס. ומה טול נסכל קענה געל קעלאס גע ואולה כימ טוך קנטיאל נסכל מה לטיגת.

7. מגילה יא: [א] אסתור היהם כשבת המלך וכתיב בתורה בשנות שלוש למלכו אמר רבא מי כשבת לאחר שניטשנה דעתו אמר בלשיך חשב וטענה אני חביבנה ולא טעננו Mai היא דכתיב [ירמיה כת] כי למי מלאות לבבל שבטים שנה אפקוד אתכם וכתיב [דניאל ט] מלאות לחרובות ירושלים שבטים שנה חשוב ארבעין וחמש דנובדנצר וערשים ותלת דאויל מרדך ותרתי זדיה הוא שבטים אפיק מאוי דבי מקדשא ואשתמש בהו.

8. מגילה יב.

שאלתו תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחיבו שנואין של ישראל שבאותו הדור כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני שנחנו מסעודהו שלו ורשע אם כן שבשושן הרגו שככל העולם כלו אל יהרגו אמרו לו אמרו אתה אמר להם מפני שהשתחו לצלם אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר אמר להם לא עשה ע מהן אלא לפנים והיינו דכתיב [אייה ג] כי לא עונה מלבו:

9. רבי צדק מלובין כי לאכל ולשתות דברם אסורין וראי הי מוסרים עצם על זה ודבר כל היה לחם כי היו שם גודלי ישראל וגדיים גמורים. והנניין היה רק בדבר שאון בו אסור מבורר כל כך ואפשר לטעות שהוא טהרה מורה, כמו שחטא דצלם גם כן. לא היה חטא מבורר כיון דהיה אנדרטני כי מה שלא דרשו כר"י לא די שאון בו שמאן אסור אלא שחייבו אדרבא לדבר טוב ו ראוי לעשונו, ומ"מ אילו היה לבט נקי לנמי מפחד המלך וואי חכמים ממותה לא היו טועים בכך כיודע לדוש כר"י, אבל כל טעות הוא מצד נגעה הלב לאותו הצד, כיודע שככל דבר שמשמעותן צריך לשלק עצמו מניעה.

10. נ"י ג' הא ג' ו/or

"וּמְרֹדֵכַי יָדַע – בֶּלְחָלוֹם אָמַר לוֹ שַׁחַסְכִּמוּ הָעֲלֵינוּם לְכָן, לְפִי שַׁחַתְּחֻוּ לְצַלְםָ בִּימֵי נְבוּדָנָצֶר וְשַׁתְּהַנוּ מִשְׁעָדָת אַחֲשּׁוֹרֹשׁ".

11. ג'ח'ם ס'ג'

"ועל כן כחשיב אחשוריוש עי' שנה ולא מיפורקי, אמרתו וזה אומר לא מיפורקי, ועשה משתה, אויז האמינו כל ישראל בחובנו, ועל תנתמה, שהריא אחז"ל גם דניאל חשב וטענה, ופושטי העם שמחו ונחנו, והעט שככל העולם נהנו ושםו בסעודהו של אותו רשות שמרתא שלא יפרקו עוד בני ישראל מגילותם ויתהי פטוריות מעלוות בארץ ישראל ובמית המקדש מלכות בית זו, וזה אמרו מפני מה נתחיבו שנואים של ישראל שבאותו דור? היהו כל ישראל שבאותו דור, והשיבו מפני שנחנו, ולא שאכלו כולם, אלא שננתנה כל העולם מסעודיה זאת שנעשה על שם שלא ייאלוט".

(13)

חווע גה

אחר ישבי בני ישראל ובקשו את יהוה אליהם ואת קוד מלכים

ויפחו אל יהוה ואל טובו באפריה: ה'קיטים.

"הנה כתיב: 'אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ד' אלהים ואת קוד מלכים ופחדו אל ד' ואל טובו באפריה ה'קיטים', כדאיתא בריש"ש: 'תני רבנן שמעון בר יוחאי שישבו בני ישראל ובקשו את ד' ואת קוד מלכים - כמשמעותו, ופחדו אל ד' ואל טובו - זה בגין בית המקדש, שנקרה יהוד הטוב הזה ואל טובו או גנאלו, עיי"ש, ואם לא יבקשו - לא גנאלו, אבל הקב"ה מעמיד מלך קשה כחמן עליהם עד שייקשו את ד' ודוד מלכים ואמaro אלכה ואשובה אל איש הרואה כי טוב לי או מעתה, וכן היה אז, שאמרו ליהוקאל עיהיה כגוים", והשיב להם הקב"ה יא"ס לא ביד חזקה" כדאיתא בסנהדרין".

"ויהיותם יושבים תחת מלכי פרס ומודי השקט ושאנן, ולא חמדו עד הארץ ישראל ובדין מלכת".

"ודאגו וחדרו אויל גיעז זמן שבטים שנה".

"חרי קפן (לפנינו) שכשងיע זמן, לא עלו אלא ד' רכוא ומחלוים לא עלו כל וקנסם עוזא כמכואר בעוראי".

6.8. ברכת התורה

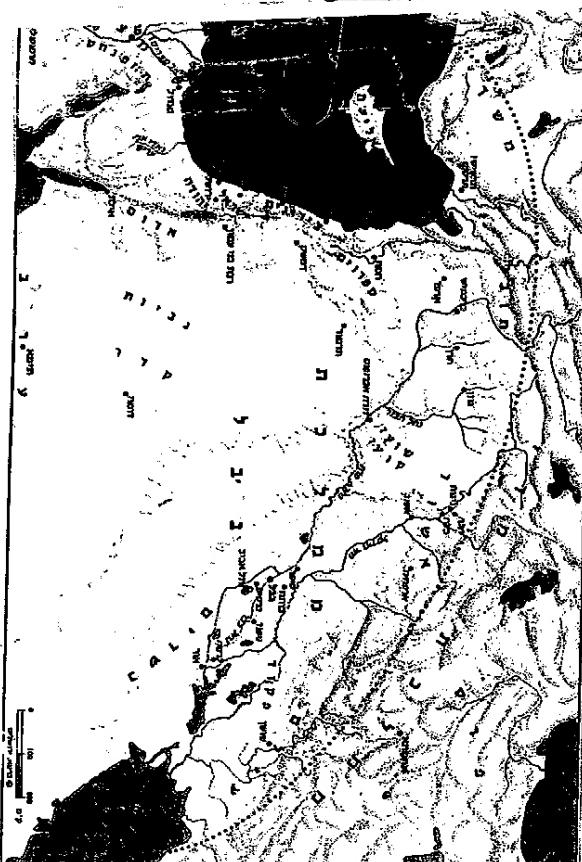
ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורהך ברוך אתה ד' נתן התורה .

5. תוספתה על עבדזה זורה ג. שלא השתווו לצלם. אמר ר' זת דעתם דנובודנער לאו עבדות כוכבים הוא אלא אנדרטיה עשי לכבוד המלך ובכח ניחא דנקט גבי אברהם שלא עבד עבדות כוכבים וחנינה מישאל ועורה שלא השתווו לצלם.

6. דיניאל פרק ה
[כח] זרעה כתבעא די רישים מנא פָּנָא תְּקַל וּפְרִסִּין: [כט] דנה פְּשֹׁר מלתקא קָנָא קָנָה אֶלְמָא פְּלַקְתָּךְ וּמְשַׁלְמָה: [כט] תְּקַל פְּקִילָתָה בְּמַאֲנָא וְהַשְׁתְּכַחַת חָסֵיר: [כט] פָּרָס פְּרִיסְתָּפְלַקְתָּךְ וְיִקְבַּת לְמָרִי וּפְרִסִּין:

18. שיד השירים הרבה יצא לטייל במדינה והיכן הם הזוביטים, היכן הם הכהנים? אמרו לו: ולא מדינה זו שוממות, והוא אמרת כל היהודים יצאו ויבנו את בית המקדש? אתה הווא שגורת ואמרת כל היהודים יצאו ויבנו את בית המקדש? מה טיבה של מבניון דהביבים ומגנון כספים הוא וDSLוקין למגנאנא מקושא [יהודים על לבנות את בית המקדש]. בהתייא שעטנא גור ואמר: דעתך פרת עבר דלא עבר לא יעבור.

20. ירושלים ברכות א, רבי חייא רבה ורבוי שמעון בן חלפטה הו מחלין בהדא בקעת ארבל בקריצתה. רוא אילית החשור שבקע אורת. אמר רבי חייא רבה לרבי שמעון בן חלפטה בר ר': כך היא גאולתן של ישראל, בתילה קימה עמידה, כל שהיא הולכת היא דביה והולכת. מאי טעמא? כי אשב בחושן ה' או ר' ל'. כך בתקילה, "ומרדי ישיב בשער המלך", ואח"כ, "ייקח המן את הלבוש ואת הסוס", ואח"כ יישיב מרדי אל שער המלך, ואח"כ "ומרדי יצא מפני המלך לבוש מלכות", ואח"כ "לייהודים הייתה אורה ושמחה".

14. מסכת עבדזה זורה ג.
אמר להם הקב"ה מכם יבוא ויעוזו בהן בישראל שקיימו את התורה כולה יבא נמרוד ויעד בארכומם שלא עבד עבדות כוכבים יבא לבן ויעד בעקב שלא חדש על הגול תבא אשת פוטיפרע ותעד בויסף שלא חדש על העבירה יבא נבוכד נצר ויעד בחנינה מישאל ועורה שלא השתווו לצלם.

16. שיר השירים רבב:

דיניאל וסיעתו וחברותו עלו באותו שעה. אמרו: מوطב שנaccel טעודה ארץ ישראל ונברך על אי. עוזרא וסיעתו וחברותו לא עלו באותו שעה. ולמה לא עלה באותו שעה? עוזרא, שהיה צרייך לבור תלמודו לפני ברוך בן נರיה. ועלה ברוך בן נריה? אלא אמרו, ברוך בן נריה אדם גדול וישש היה, ואפילו בגלקטיקה לא היה יכול לחשען.

19. הרוב אלישע גלקוא, חבר בית הדין של מדור הבית יוסף. ואמר נקהלו היהודים בעירם לשלווח יד לכל מבקשי רעטה. ולא כתיב לעמדו על נפשם ולאבד הזרים אותם אלא לשלווח יד במבקשי רעטה. ככלומר بما שביקש רעטה ואף אם עתה לא נקהלו האויבים להרים יד עליהם עם כל זה היהודים קמו לשלווח יד בהם.

21. פרקי דברי אליעזר

אמרה לו לך נסוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי, ואל ת飮 כל ואל תשאטו שלשת ימים לילה ויום ואלו הן יג בענין י"ד בניסן ט"ז בניסן אמר לה מרדכי ולהלא יום שליש הוא יום ראשון של פסח אמרה לו זקן שבישראל ואתת ראה לסתנادرין ואתת אומ' דבר זה ואט אין ישראל לה מרדכי ועשה לה כל פסח ושמע מרדכי את דבריה והודה לה מרדכי ועשה לה כל אשר צומתו של ציבור מרדכי ויעש כל אשר צונתת מה הוא אסתור מה הוא לא לשון ויעבור מרדכי מלמד שעבר יום ראשון של פסח بلا אכילה ושתייה.

1	אדם הראשון
	אברהם אבינו
	יצחק אבינו
	יציאת מצרים
	כמיסה לארץ ישראל עם יהושע
	הקמת בית ראשון
	מלכות ישראל
	גולות עשר החשבטים
	התחלת מלכותavel
	התחלת גלותavel בזמן יהויקים
	גלות יכנית, החורש והמסגר – מרדכי
	חרובן בית ראשון
	משתה בלשצ'ר – מלכות דריש המדי
	הצחרת כורש
	משתה אחשווורש
	שנת 6 למלכות נילקה אסתר
	שנת 12 למלכות,
	המן הפל פור
13 ניסן	המן הפל פור
14 ניסן	תענית של אסתר
15 ניסן	תענית
16 ניסן	המן נתלה
23 סיוון	איגרות שנויות
13 אדר	מלחמת נחפכו
14 אדר	פורים דפריזט
15 אדר	שושן פורים
	3405
	3408
	3412
	חידוש בניין בית שני
	סיום בניין בית שני